

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Mundi turbatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Patientia
Sanctorum

maior illa confusio, quod videbis te talia tormenta pati in conspectu eorum, qui vehementer optarunt te praevenire, ut ea evaderes, offerentes etiam tibi veniam. Quamobrem diligenter attende, quid S. Ioannes dicat: *hic patientia Sanctorum est: hic lapis lydius est, in quo patientia dignoscitur virtusque Sanctorum: qui nec promissionibus, nec minis aut rationibus, cedunt Antichristi & ministrorum eius. Cogita diligenter cuius membrum esse velis, & cuius imaginem accipere: an Christi, quae est eius crux cum vita sanctitate? an Antichristi, quae est superbia cum culpa & aeditate? O Salvator dulcissime, tuam imaginem volo, promissionem accepto, minas timeo, rationes amplector, & veneror miracula. His armis oppugnabo peccatum; tuoque hosti resistam, confidens, de tua omnipotentia, quod vincam tandem infernalem eius furorem.*

§. 3. Mundi turbatio.

a Sapi. 5. 21.
b Matt. 24.
29.
Luc. 21. 25
c Joel. 2. 31.

TERTIA horribilis illius turbationis causa erit mundi ipsius omniumque eius creaturarum confusio & perturbatio, à Dei Sapia & Iustitia ita constituta ad puniendos peccatores, eò quod illis abusi fuerint: *apugnabit enim (ut Sapiens dixit) cum illo orbis terrarum contra insensatos, ut vindictam sumat de ijs, qui adversus eum rebellaverunt. Tunc b sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum: eò quod illi intellectum suum admissis erroribus obscurarunt; lucemque oderunt, ut liberius peccare possent: c luna converteretur in sanguinem: quia illi voluntatem suam peccatorum sanguine defecerunt; b virtutes Caelorum movebuntur, ut supplicij prodigiis malos puniant, qui Dei oblii, virtutum regnum destruxerunt? b stelle cadent de caelo tanquam fulmina adversus eos: quia ipsi à Fide ceciderunt; gratiaque splendorem amiserunt, immergentes se in culpa abyssum. In aere tremenda erunt tonitrua, horrendae ventorum tempestates; eò quod illi permiserunt se vanitatis vento furijque passionum abduci. In terra tremores erunt ac terra motus horrendi: eò quod illi nullam in bono firmitatem habuerunt, sed praetere timore celererunt, ibi timentes, ubi non erat quod timerent, fera fremunt & ululabunt ad eò, ut horrorem & timorem illis incutiant: eò quod ipsi bestiarum mores secuti ab hominum ingenuitate degeneraverunt. Tunc implebitur, quod Sanctus Ioannes dixit de septem Angelis habentibus septem phialas in manibus suis plenas irae Dei: quas cum effunderent in terram, d factum est vulnus saevum & pessimum in homines. Mare fiet tanquam sanguis, & morietur omnis anima vivens in mari; similiter flamma & fontes sicut sanguis, ut aliam potum non inveniant, quam sanguinem, qui sanguinem istorum effuderunt. Sol quoque ignis radios ex se emittit, & astrictos affiget, ut vehementer aestuent, & eorum viscera adurantur. In aere terribiles strépitus, vocesque tremendae audientur; decidentque grandines & sexa-*

Apoc. 16.
c infra.

ingen-

ingentia, quæ illos venementer iactant, omniaque comminuant eum ad eò vehementi illorum sensu, vt *proprias linguas mordeant, & manducant præ dolore, & impatientia rabida, blasphemantes Deum cæli habentem potestatem super has plagas*, quibus illos ad eò possit affligere. Hæc omnia euenient impœnitentibus peccatoribus. & quamuis tanta illa tamque horrenda sint, de eis tamen dicit ipse Saluator: *est initium dolorum hæc*: & veluti punctum quoddam, & solum initium eorum, quæ toleranda supersunt, quæ erunt infinita. Denique à quatuor mûdi partibus ignis veniet, qui comburet eos, & in cineres rediget, consumetque omnia pretiosa terræ: qui ignis perseverabit, donec, postquam illi surrexerint, dies ipsa iudicij eos comprehendat, & vltima sententia in eos prolata, tanquam turbo eos rapiet, projicietque in infernum, cuius sunt æterna tormenta: eò quod obstinate voluerint in suis peccatis æternum herere. Quis non timebit te ó Rex gentium? quis audebit ex aureo Babylonis calice bibere, credens se bibiturum calicem vini indignationis iræ tuæ? quis aures suas obduret ad diuinam tuam vocationem, intelligens, venturam super se horrendam ad eò tribulationem, quæ vel ex auditu solo, ingentem incutiat metum? O sol Iustitiæ: ne, quæso, obscureris mihi, aut meas tenebras cesses illustrare, vt luce tua illustratus, ex eis exire cupiam. O virgo sanctissima, pulchra vt Luna: ne mihi conuertaris in sanguinem, tractesque me pro meritis, eò quod ex tua misericordia fructum capere non studuerim! O virtutes cæli, quæ ad errorem incutiendum modis que prodigiosis peccatores puniendos mouebimini: mouemini nunc, vt sancto me timore perterreatis, qui mei sit remediij principiu. O anima mea, attēde, te in medio huius tribulationis versari; & omnino submergēdam, nisi peccatum deponas, quod eius est causa. Attēde *f Deum non despicere* Sacrificium spiritus contribulati, cordisq; contriti & humiliati: quod si nūc ei offeras, euanescent ipsa tribulatio, cessante culpa, propter quam illa inmittitur: & quando *præ timore imminētis periculi arescem*, alij tu *caput eleuabis* cum magna lætitia ob appropinquantem redemptionem, quam speras. Acquiesce cælestis tui Magistri consilio, dicentis: *Vigilate omni tempore orantes, vt digni habeamini fugere ista omnia, quæ futura sunt; & stare ante filium hominis*: ne in eius iudicio confundamini; sed honoremini, præmiaq; recipiatis ob præstitam præceptis & consilijs eius obedientiam.

RELIQVA omnia, quæ in hoc vniuersali Iudicio peccatoribus euenient (quæ fufius expendimus in prima parte Meditationum) efficacissima sunt ad nos excitandos, vt vocationi diuinæ obtemperemus. Tuba, quæ mortuos excitabit, vt surgant, & in iudicio illo cõpareant, cuius voci nullus poterit resistere; miserimum corpus, quod ei dabitur, qui, vt illi indulgeret, diuinæ restitit vocationi; ipsius Iudicis aduentus cum vexillo crucis, emittens

Initium
dolorum.

c Mar. 13. 8.

f Psalm. 50.

Luc 21. 26.
36.

ira radios per loca vulnerum in eos, qui fructum ex eis capere noluerunt: separatio eorum à bonis, qui fuerunt oues Christi, eiusque vocem audierunt: qua separatione ad sinistram Iudicis constituentur, qui vocem illius audire neglexerunt; promulgatio delictorum ac rebellionum, vt ad omnium notitiam perueniant; horrenda Dæmonis accusatio, & propria cuiusque conscientia; asperrima Iudicis reprehensio; vox vitimæ sententia, qua, illos à cælo repellens, ad ignem damnabit æternum; eiusdem sententia executio in conspectu omnium Iustorum, nullo eorum subsidium eis ferente, aut pro eis intercedente; quod terra ipsa aperiat, viuosque trajiciat; & ita claudatur in æternum absque vlla spe Deum videndi, nec se à tot tormentis expediendi: hæc inquam omnia voces sunt & clamores te excitantes, & prouocantes, vt ostendas te ouem esse Christi pastoris æterni, obediendo ipsius voci, & amplectendo quæ iubet ac inspirat, vt peccati statum dimittas. Si enim hoc feceris, fors tua mutabitur; dabiturque tibi corpus gloriosum & splendens; collocaberis ad manum Iudicis dexteram; manifestabuntur opera tua bona, & pœnitentiæ, quas propter mala fecisti; blando & iucundo te aspiciet vultu; honorabit coram angelis & hominibus; compellabit te dulcissima illa voce, qua omnes iustos vocabit. venite benedicti Patris mei: possidete regnum vobis præparatum ab origine mundi: ac demum cum ingenti honore secum deducet ad cælum empyreum, vbi immensæ gloriæ thronum tibi constituet, vt infinitis bonis fruaris, quibus ipse fruitur. O Pastor supreme, qui tuam vitam pro ouibus posuisti, vt eas ab æterna morte inferni que lupis liberares: ouis tua esse cupio, vocemque tuam audire, & vitam imitari: admitte me, quæso, ad veram pœnitentiam, vt in die vltimæ rationis reddendæ merear ad tuam dexteram collocari, & ad regnum tuum tecum ascendere, vbi te fruar in æternum, Amen.

CAPVT XVII.

PECCATORES ORATIONIBVS ET MISERICORDIA OPERIBVS OBTINERE POSSE EFFICACEM SUAM VOCATIONEM & CONFESIONEM.

QUAMVIS exploratum sit, peccatorem ex iustitia, nec vocationem suam, nec vitam gratiæ promereri posse; quia Dei inimicus nihil facere potest, quod apud ipsum sit meritorium: æquè tamen certum est, ex diuino auxilio posse aliqua opera facere, quæ Theologi dispositiones remotas appellant, quibus disponit se, vt DEVS benignè & misericorditer ipsum vocet efficaciter, oportune

scilicet